

Pavliuk Kh.T.
Postgraduate Student,
Vasyl Stefanyk PreCarpathian National University

DYSTOPIA & ANTIUTOPIA: DIFFERENTIATION OF CONCEPTS

The literature of the past decades is characterized by the growing popularity among readers of a particular genre – the dystopian novel (antiutopia). Terms antiutopia and dystopia are used to describe a perfectly organized fictional society, and in many literary works these concepts are considered identical. However, in our view, the sphere of using both terms, as well as the features of the genres they represent, needs clarifying, since in modern scientific works there is a tendency towards their separation.

Antiutopian genre is a literary genre, or as it is also called «parody genre», characterized by abstraction, artistic model of an ideal society, the installation of the result of social development, the principle of spatiotemporal symbolism, heightened emotionality of style [5]. The fiction plays the leading role in the antiutopian literature aiming to reveal the imperfection of the existing order and represent the negative effects of certain public processes. If utopia, closely connected with fiction, myths of various kinds, is aimed at giving hope for a better future, the main purpose of antiutopia is to outline the real contradictions of life, liberation from false myths. In Greek even prefix «anti» (αντί-) indicates the opposite sign or a certain concept.

The specific science fiction, that has become the primary means denying the utopian dream, absurd reality, and the poetics dominant feature of antiutopia, can serve as the basis for the following rough classification of genres:

- social fiction antiutopia (Y. Zamyatin «We», M. Bulgakov «The Master and Margarita», A. Platonov «The Foundation Pit»);
- science fiction antiutopia (M. Bulgakov «The Fatal Eggs»);
- antiutopia-allegory (M. Bulgakov «The Heart of a Dog», F. Iskander «Rabbits and Boa Constrictors»);
- historical fiction antiutopia (V. Aksyonov «The Island of Crimea», A. Gladilin «Rehearsal on Friday»);
- antiutopia-parody (V. Voinovich «Moscow 2042», Lao She «Notes on Cat Town»);
- novel warning (P. Boulle «Planet of the Apes», G. Wells «The War in the Air») [3].

The classification mentioned above is rather conventional, because the elements of all other types can be present in one work.

For the first time the term «antiutopia» («dystopia») was used by the British philosopher John Stuart Mill in 1868. The very same term «antiutopia» as a name of literary genre was installed by Glenn Negley and Max Patrick in their anthology of utopias «Quest for Utopia», 1952 [7, p. 48].

The characteristic features of antiutopia include:

- a depiction of a particular society or a state, its political structure;
- a description of the action in the distant future (predictive character);
- a disclosure of the world from the inside through the vision of its individual inhabitants, who experienced its laws and were presented as «neighbors»;
- a displaying of the negative phenomena in the life of socialist society, class morality, the leveling of the individual;
- the heroes' narration in the form of diary notes;

- a lack of description of the home and family as a place with its own principles and spiritual atmosphere dominating;
- inherent rationalism of the antiutopian cities residents [3].

The concept utopia/antiutopia/dystopia has a single root – «topos» (from Greek «τόπος»), which means «place». Prefixes «anti-» («αντί-») and «dis-» («δυσ-») only underline the features of interpretation the concepts utopia and dystopia. From Greek the prefix «δυσ-» means division, separation, and the prefix «αντί-» – opposition. Hence Zhadanov and Chalikova argue that if dystopia – «a victory for the forces of reason over the forces of good», the absolute antithesis of utopia, antiutopia is just a negation of the principle of utopia, representing more degrees of freedom [8, p. 58; 6].

A thorough review of the differentiation of the concepts under study is carried out in the article of Parkhomenko «Antiutopia: interpretation in the modern literary criticism», where the researcher, analyzing not only the works of Ukrainian literary critics, but also the foreign ones, concludes that the concepts «antiutopia» and «dystopia» are not identical [6].

For example, in most English-speaking works, dedicated to utopia/antiutopia, the term dystopia is used. In the dictionary «New Webster's Dictionary and Thesaurus of the English Language» dystopia is interpreted as a work of art depicting a fictitious place where life is extremely difficult because of divestiture or oppression, or even terror (dystopia, n. – a work of fiction describing an imaginary place where life is extremely bad because of deprivation or oppression or terror) [11, p. 87]. In the dictionary of Mueller, 2002 there is only the concept utopia [9, p. 870], whereas in the dictionary «Collins Cobuild English Language Dictionary» dystopia is defined as synonym of antiutopia, kakotopiya: «from Greek δυσ- and τόπος, alternatively, cacotopia, kakotopia, or antiutopia, is the vision of a society that is the opposite of utopia. A dystopian society is a state in which the conditions of life are miserable, characterized by human misery, poverty, oppression, violence, disease, and / or pollution» [10, p. 32; 6].

In native encyclopedic reference books the term antiutopia occurs more often. In particular, the Great Dictionary of Modern Ukrainian Language treats antiutopia as a literary work, feminine, depicting an imaginary future in a gloomy, pessimistic light [1, p. 34]. Dystopia as a separate term is not included. The similar interpretation of antiutopia appears in the modern Ukrainian Language Explanatory Dictionary, 2007 and it doesn't include the term dystopia as well. However, the term antiutopia is not present in all reference editions. For example, in the Explanatory Dictionary of Modern Ukrainian Language, 2005, the definition of antiutopia and dystopia is not included at all. Although already in the works of Muravyova (1987) antiutopia is considered a synonym for dystopia, that is a negative utopia [4, p. 78; 6].

The plurality of interpretations of dystopia in the English sources indicates that its interpretation is connected with the social and cultural specifics of the era. Dystopia is the genre bringing not only a literary vision of the problem, but also a philosophical interpretation of the world. One should focus on the way they model the equal society. One of the most characteristic features of dystopias is that they depict negative and unwanted societies. In the socio-cultural and socio-philosophical texts antiutopia is defined as anti-utopian model of society. Very often for the author, who creates such an antiutopia, the main thing is to show it through the condition, which is characterized as «dangerous and alienating future societies», where any other areas of culture, except permitted, are criticized. This is a society where living conditions are deteriorating because of deprivation of freedom, constant pressure and terror. Most dystopias impose strict social restrictions on the way of life [6].

According to Veller, in the genre of dystopia the process of repression against thinking people is often depicted, because most of them unfailingly perceive what is imposed on them [2, p. 67]. Along with such plots more often there occurs a new hero fighting against all the oppressions.

The genre of dystopia depicts all the possible areas of society, beginning from the political system. Most often it represents communism, totalitarianism and even fascism, the government of which controls all areas of human life: the politics, the economy and the social security. The urban city stands in the foreground, and nature, being the representative of eternal human values, plays a secondary role [6].

Thus, the analysis of the modern literary criticism perspective on the literary genres of antiutopia and dystopia showed that these concepts are very close in meaning but not identical. According to Parkhomenko, dystopia and antiutopia consider moral and social problems of society, their topics covering almost all areas of human life, but dystopia uses more pessimistic vectors of describing the future [6]. We absolutely agree with this statement. Our research proved that one of the main features differentiating dystopia from antiutopia is the usage of violent and cruel means of control over the people in the dystopian genre, whereas, antiutopian novels contain mostly hidden problems of a seemingly ideal society which happen to be revealed in some small details, or episodes, or even only in the protagonists' thoughts.

Our prospective research on this topic will focus on the cognitive characteristics of the contemporary dystopian novels with the following modeling of the conceptual sphere representing the specific dystopian world view.

References:

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.) / [уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел] – К.: Ірпінь; ВТФ «Перун», 2005. – 1725 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://padaread.com/?book=50054&pg=42>
2. Веллер М. Я. Утопия у власти / М. Веллер, А. Некрич. – М.: «МИК», 2000. – 180 с.
3. Історія зарубіжної літератури ХХ століття. Поняття «утопії» та «антиутопії» у світовій літературі [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://pidruchniki.com/18340719/literatura/roman-antiutopiya_stolitnya
4. Литературный энциклопедический словарь / Под общ. ред. В. М. Кожевникова, А. П. Николаева. [ред. кол.: Л. А. Андреев и др.]. – М.: Современная энциклопедия, 1987. – 757 с.
5. Новітня історія зарубіжної літератури. Генеза «утопії» і «антиутопії». Проблеми, тематика і основні риси роману – антиутопії [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.zarlit.com/info/history_novitna/28.html
6. Пархоменко І. І. Антиутопія: інтерпретація в сучасному літературознавстві / І. І. Пархоменко [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.philology.univer.kharkov.ua/nauka/e_books/visnyk_963/content/parkhomenko.pdf
7. Романчук Л. Утопии и антиутопии: их прошлое и будущее / Л. Романчук // Порог. – 2003. – № 2. – С. 48.
8. Соловійова А. С. Антиутопія як символічна модель суспільства тотальної деперсоналізації / А. С. Соловійова // Наукові праці [Чорноморського державного університету імені Петра Могили]. Сер.: Політологія. – 2011. – Т. 162, Вип. 150. – С. 57-63. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Npchdupol_2011_162_150_13.pdf
9. Мюллер В. К. Новый англо-русский словарь / В. К. Мюллер. – 9-е изд. – М.: Рус. яз., 2002. – 880 с.
10. Collins Cobuild Eenglish Language Dictionary // Colling London and Clasgow, 2002. – 820 p.

11. New Webster's Dictionary and Thesaurus of the English Language // Lexicon Publications, ins. Danbury, ct. [printed and manufactured in the United States of America] – 2003. – 690 p.

Поліщук Х.В.

студент,

Національний університет «Львівська політехніка»

ВИРАЖЕННЯ МОДАЛЬНОСТІ В АНГЛОМОВНОМУ ЮРИДИЧНОМУ ДИСКУРСІ

Метою цього дослідження є вивчення особливостей функціонування модальних дієслів, як основного носія модальності в англomовному юридичному дискурсі, а саме їх використання в договірному праві. Потрібно зазначити, що використання інших засобів вираження модальності, як от лексико-граматичних за допомогою модальних слів, чи граматичних, наприклад, за допомогою використання умовного способу, практично відсутні у цьому виді дискурсу. Для проведення ефективного аналізу модальних дієслів, використовуваних в правовій англійській мові, доцільно працювати з юридичним корпусом.

Оскільки корпусна лінгвістика є відносно новою прикладною галуззю лінгвістичних досліджень, число спеціалізованих корпусів досить обмежене. Юридичні тексти знаходимо в корпусі «Acquis Communautaire». Корпус розробляється спільно Об'єднаним дослідницьким центром Європейської комісії. Робота над корпусом розпочалася в 2004 році, коли десять нових країн вступили в Європейський Союз і необхідно було перекласти існуючу колекцію близько десяти тисяч юридичних текстів ЄС на рідну мову кожної з країн. EUROVOC використовується багатьма національними парламентами для пошуку, зберігання і класифікації всіх парламентських документів [1].

Тексти належать до категорії вторинного законодавства, наприклад, нормативні акти, директиви, постанови та інші акти. Причиною вибору вторинного законодавства серед інших категорій права, таких як договори, прецедентне право, парламентські питання і т. д., є те, що документи вторинного законодавства містять багато заяв, які виражають волю, дозвіл, зобов'язання або моральний обов'язок. Такі поняття виражаються за допомогою модальних дієслів, які є основним об'єктом представленого дослідження.

Мінімальна кількість слів у кожному тексті – до 500, максимальна досягла 7000 слів, середня довжина кожного тексту – близько 6000 слів.

У процесі вирішення питань аналізу окремих модальних дієслів необхідно визначити підходи до їх вивчення. Мета цієї тези полягає в аналізі використання модальних дієслів в юридичних англійських текстах, отже дослідження проводилось з граматичної точки зору. Кожне модальне дієслово має певну частотність використання в тексті. До того ж, кожне з них вивчається з точки зору стану та подається у словосполученні.

Грамматична категорія стану віддавна була спірним питанням серед юристів. У результаті майже виключного використання пасивного стану, його тепер розглядають як розпізнавальний знак у правовій мові. Сьогодні фахівці в письмовій юридичній мові рекомендують використовувати активний стан, а не пасивний, коли